

AP 1 KONTINUITETSBRUD, OPGØRELSE AF DYREHOLD OG PERIODEAFGRÆNSNING

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Klagenævnens afgørelse om opgørelse af størrelsen af det lovlige dyrehold i sag om delvist kontinuitetsbrud efter de regler, der var gældende frem til 1. august 2017. I sagen tages også stilling til, hvad der afbryder kontinuitetsbrudsperioden.

Sagsbeskrivelse

Sagen drejer sig om, hvorvidt en anmelder opfylder betingelserne for skift af dyretype ved brug af den dagældende anmeldeordning herom. Kommunen havde afgjort, at betingelserne for brug af ordningen var opfyldt, men afgørelsen blev påklaget af omkringboende. I sagen [NMK-134-00115](#) afgjorde klagenævnet, at der forelå delvist kontinuitetsbrud, og at betingelserne for brug af anmeldeordningen dermed ikke var opfyldt. Kommunens afgørelse blev derfor ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling med den anvisning, at der skulle tages udgangspunkt i en nudrift svarende til det registrerede dyrehold i planperioden 2013 -14.

Klagenævnet havde i sin afgørelse anført, at der skulle tages udgangspunkt i de tre forudgående planperioder før tidspunktet for kommunes afgørelse, dvs. i dette tilfælde de tre planår (1. august – 31. juli), som lå forud for kommunens afgørelse af 1. december 2016, dvs. 2013-14, 2014-15 og 2015-16.

Denne afgørelse var anmelderens konsulent ikke enig i og anmodede klagenævnet om at genoptage sagen til fornyet behandling på baggrund af konsulentens bemærkninger. Til forskel fra klagenævnet fandt konsulenten, at bestemmelsen om kontinuitetsbrud ikke gav grundlag for at se på planårene, men at der skulle ses på de tre år, der lå forud for anmeldelsen om skift af dyretype. Det bemærkes, at den aktuelle produktion på ejendommen var påbegyndt reduceret omkring september 2013, og reduktionen var fortsat frem til fuldt ophør i februar 2015, hvorved

en betragtning af hele planperioden 2013-14 viste en lavere produktion end den højeste i planperioden og i treårs-perioden forud for anmeldelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet imødekom anmodningen om genoptagelse i sagen [NMK-134-00120](#). Formelt blev afgørelsen om ophævelse og hjemvisning fastholdt, da der ifølge nævnet fortsat var tale om et delvist kontinuitetsbrud, men den lovlige produktion på tidspunktet for kommunens afgørelse blev hævet med omkring 50 DE.

Miljø- og Fødevareklagenævnet tog udgangspunkt i den treårige periode, der ligger før tidspunktet for kommunens afgørelse den 1. december 2016. Det skete med den bemærkning, at en miljøgodkendelse ikke er "udnyttet" ved indgivelse af en anmeldelse efter husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Nævnet henviste til U.2015.3887.H, der angår kontinuitetsbrudsbestemmelsen i planloven i en sag, hvor en helårsbolig nedbrændte 9. februar 2008, og hvor der blev meddelt tilladelse til helårsbolig den 21. februar 2011. I denne dom fandt Højesteret, at det er en betingelse for at opretholde den i sagen omhandlede ret til helårsbeboelse, at der sker en vis relevant faktisk anvendelse inden for den treårige kontinuitetsbrudsperiode, og at de i sagen førte forhandlinger med kommunen og den indsendte ansøgning om byggetilladelse ikke er af en sådan karakter, at de kan anses for at udgøre en udnyttelse af den omhandlede ret.

Nævnet anførte, at dyreholdet er opgjort for hver dyretype på husdyrbruget, henholdsvis slagtesvin, smågrise og søer.

For slagtesvin fandt nævnet på grundlag af oplysninger om svineflytninger i CHR, at antal leverede slagtesvin i den omhandlede treårsperiode har været højest i perioden fra marts 2014 til maj 2014. Dette antal blev omregnet til en årsproduktion og korrigeret med 1 % for dødelighed og sammenlignet med den godkendte produktion. Da afvigelsen var begrænset, blev den anset for udtryk for et naturligt produktionsudsving. For slagtesvin forelå der således ikke kontinuitetsbrud. I den oprindelige godkendelse var der tale om et vægtinterval på 30 – 102 kg, men antallet af slagtesvin var omregnet til et vægtinterval på 32 – 107 kg.

Produktionsomfanget for smågrise blev fastlagt ud fra det producerede antal slagtesvin med et tillæg på 1 %, således som anmelders konsulent havde gjort i sagen. Her var der i forhold til den godkendte produktion tale om en reduktion på 32 %, hvorefter der blev anset for at foreligge delvist kontinuitetsbrud.

Med hensyn til søerne konstaterede nævnet, at der var tale om afvikling af besætningen fra september 2013 til oktober 2014. Nævnet bemærkede, at søer er såkaldte "basisdyr" i produktionen, hvorfor der må forventes et meget lille naturligt udsving i produktionen. Ved fastsættelse af det udnyttede sohold har nævnet derfor taget udgangspunkt i den enkelte måned. Nævnet konstaterer, at soholdet i den omhandlede treårs-periode var højest pr. 1. december 2013, og lagt dette antal til grund for sin afgørelse. Her forelå også delvist kontinuitetsbrud.

Bemærkninger til afgørelsen

Ansøgning/anmeldelse afbryder ikke en kontinuitetsbrudsperiode

Det fremgår af afgørelsen, at der ved vurdering af kontinuitetsbrud for tiden før 1. august 2017 skal ses på den 3 års periode, der ligger forud for datoen for den afgørelse, der erstatter den tidligere afgørelse. En kontinuitetsbrudsperiode afbrydes således ikke ved indgivelse af en ansøgning eller anmeldelse, men den kan naturligvis afbrydes ved genoptagelse af den fulde lovlige produktion.

Der ses ikke på planperioder, men 3 år forud for det relevante tidspunkt

Klagenævnet havde i sin tidligere afgørelse set på de tre forudgående hele planperioder. Dette er ifølge den seneste afgørelse forkert, idet der ifølge denne skal ses på de 3 år, der ligger forud for den nye afgørelse eller tidspunktet for en genoptagelse af den fulde produktion eller for en relevant forøgelse af produktionen. Det følger direkte af loven, der alene omtaler "3 på hinanden følgende år" uden at binde hverken start- eller sluttidspunkt til et bestemt tidspunkt på kalenderåret.

Hver dyretype vurderes for sig – ved vurdering af største produktionsomfang ses på korte perioder

Produktionsomfanget er opgjort for hver dyretype for sig. Der er korrekt set på det største produktionsomfang i den 3 årige periode. For slagtesvin er der set på en periode fra marts til maj, og for søer er der set på en enkelt måned. For søerne begrundes perioden med den ene måned med, at søer er såkaldte "basisdyr", hvorfor der må forventes meget små naturlige udsving i produktionen. Med hensyn til de tre måneder, der er anført for slagtesvin, bemærkes, at periodens længde ikke er begrundet, hvorfor den kan skyldes de konkrete tal i sagen. Det kan derfor efter vores opfattelse ikke udledes af afgørelsen, at der for slagtesvin skal ses på 3 måneders perioder, men at der også kan ses på kortere perioder, hvis sådanne tydeligt angiver et produktionsomfang. Tilpasning af de vægtintervaller, der fremgår af det gældende retsgrundlag for husdyrbruget, til de aktuelt anvendte, accepteres af klagenævnet.

Om gebyrafgørelsen

I forbindelse med sagen NMK-134-00120 er der også truffet en gebyrafgørelse. Ifølge denne tilbagebetales klagegebyret ikke, idet nævnet anfører, at det fremgår af den vedlagte afgørelse, at klager ikke har fået medhold i klagen. Det forekommer meget formalistisk. Det er korrekt, at klagenævnets første afgørelse indebærer ophævelse af kommunens afgørelse og hjemvisning af sagen til fornyet behandling, og at det også blev resultatet i den genoptagne sag. I den første afgørelse anførte klagenævnet imidlertid, at kommunen ved genbehandlingen skulle tage udgangspunkt i en nudrift svarende til det registrerede dyrehold i planperioden 2013 – 14. Det ville sige 318,1 DE. I den genoptagne sag ændrede klagenævnet det lovlige produktionsomfang på tidspunktet for kommunens afgørelse til 368,2 DE. Anmodningen om genoptagelse var især begrundet i forholdet om beregning af det lovlige produktionsomfang. På dette punkt har klager således fået sin sag forbedret med 50,1 DE, men det anses alligevel ikke af klagenævnet som delvist medhold i klagen.

